

V tomto čísle
najdete

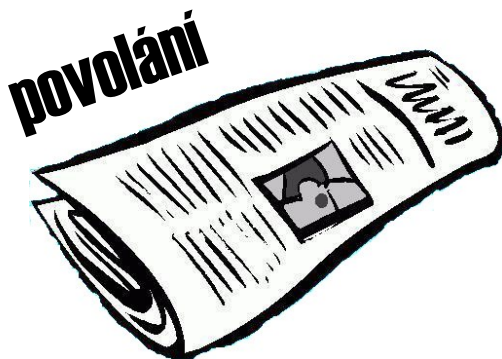
(Ne)tradiční
povolání

Ředitelský den

Projekty

Dubaj

Bajky 6. Š

Slovo šéfa

Aprilové počasí, jaro, Den Země, sběr papíru, přijímací zkoušky na střední školu, focení tříd. Klasická hesla charakterizující měsíc duben. Přijímačky, testování, jejich podoba se mění, ale cíl uchazečů je snad jasný – vystudovat a připravit se buď ke studiu na vysoké škole, nebo na kariéru v zaměstnání. Žáci 9. ročníku si již školy vybrali a nyní čekají na rozhodnutí o přijetí. Řada z nich je již přijata a bez nervů mohou dožít konec devátého ročníku. Všem přeji, aby se hlavně ve světě neztratili, aby našli tu práci, která pro ně bude koníčkem i zábavou. Aby se setkali s lidmi spolupracujícími a ne s pitomci, kteří druhým házejí klacky pod nohy a otravují život. A také ať se jedná o práci, za kterou dostanete peníze na živobytí. Brzy mnozí mohou začít pracovat jako brigádníci v provozech, kde je nouze o stále zaměstnance nebo v době dovolených. Kdysi jsem také chořoval přivydělávat si ke kapesnému a stipendiu. Chodil jsem přes noc uklízet železniční vagóny, v brzkých sobotních hodinách uklízet silnice, později doučovat ty, kteří ve škole nestíhali, vybírat brambory po vyorání, zavádět chmel, aby rostl vzpřímeně, svazovat len do snopků, stavět polikliniku na Jižním Městě, uklízet a spoustu dalších činností. Každá koruna dobrá. Nebojte se práce, více si budete vážit vydělaných peněz, poznáte různá prostředí, lidi, systémy řízení atd.

Přeji všem, ať je duben měsícem plným překvapení a radosti.

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser
Ředitel školy

Obsah

Slovo šéfa	2
Den učitelů, Poznej letce	3
Ředitelský den	4–7
Fretky	8
Projekty	9–10
Mikroklima naší školy	11
Finále volejbalu, Otvírání 2015	12
Recitační soutěž	13
Muzeum Járy Cimrmana	14
Téma: (Ne)tradiční povolání	14–16
Dubaj	17–18
Bajky 6. Š	19

Ze školní zahrádky

Čemeřice černá a nachová. Rostlina, která květem předběhne v čase i sněženky a přečkává až do května. Pochází z Alp a východní Evropy. Říkalo se jim květinou čarodějnic. Celá

rostlina je totiž jedovatá a jed, který

obsahuje, tělo těžko vstřebává. Tak na

ni dejte pozor a obdivujte její krásu jen z dálky.

Mgr. et Bc.
Daniel Kaiser

Jan Amos Komenský a Den učitelů

Ačkoli se po celém světě slaví Den učitelů 5. října, u nás v České republice tento den připadá na 28. března, tedy na den, kdy se narodil Jan Amos Komenský. Jan Amos Komenský se totiž narodil 28. března 1592. Byl jazykovědec, filosof, pedagog, myslitel a spisovatel. Zabýval se teorií výchovy a psal knihy, především jazykové příručky a učebnice plné obrázků (*Brána jazyků otevřená*, *Svět v obrazech*). V souvislosti s ním si také můžeme vybavit heslo *Škola hrou*. Je považován za zakladatele moderní pedagogiky a

Zdroj: Internet

vysloužil si přívlastek *Učitel národů*. Málokdo ovšem ví, že Jan Amos Komenský byl prvním, kdo definoval pojmy jako *školní týden*, *školní rok* a *školní prázdniny*. O školních prázdninách píše v knize *Zákony školy dobře spořádané*, kde se dozvídá-

me, že větší prázdniny by se měly konat během roku čtyřikrát, a to o Vánocích, o Velikonocích, o svatodušních svátcích a o vinobraní; v případě, že někde vinobraní není, mělo být volno během teplých červencových dnů. Za to i za mnohem více můžeme být Komenskému vděční.

Jiří Matějček
7. P

Bc. Tomáš Fěllinger

Poznej letce - vyhodnocení soutěže

V březnu proběhla školní soutěž s názvem *Poznej letce* pro 1. až 5. ročník. Ve škole bylo vystaveno celkem dvanáct modelů ptáků, které vytvořili žáci 7. ročníků ve výtvarné výchově. Děti měly v soutěži poznat, o které ptáky se jedná. Zúčastnilo se celkem 50 dětí od 1. do 5. třídy. Správně odpovědělo deset z nich. Jelikož se mělo losovat 10 účastníků ze správně zodpovězených, všichni se správnými odpověďmi jsou tedy i výherci.

Jsou to: L. Lázníčková (1.M), P. Pitřinec (1.M), třída Ještěrek (jedna cena za celou třídu), V. Kolát (3.E), A. Velič (3.E), T. Maleček (3.E), M. Effová (3.G), K. Folprechtová (5.Z), A. Crhová (5.Z), D. Dumková (5.Z).

Všem jmenovaným gratulujeme.

Výherci nechtě si co nejdříve přijdou do sborovny 2. stupně k p. uč. Soni Hamsové pro ceny.

Účastnilo se:

1. ročník	20 žáků
2. ročník	3 žáci
3. ročník	17 žáků
4. ročník	4 žáci
5. ročník	5 žáků

Foto: Soňa Hamsová

Ředitelský den

Detektivní hra

V pátek 20. 3. se konal ředitelský den. Já jsem byla zapsaná na detektivní hře u paní učitelky Bartákové. V celé hře šlo o vyřešení jednoho případu. Úkolem bylo zjistit něco o zmizení dívky jménem Diana. Celá hra začínala v knihovně, kde jsme se rozdělili do skupin a vyrobili si detektivní deník. Každých pět minut vyběhla jedna skupina oběhnout různá stanoviště na zahradě. Moje skupina šla jako sedmá. Během plnění úkolů na stanovištích jsme přes svářecí sklo pozorovali zatmění slunce. Poslední stanoviště se nacházelo v knihovně. Podle informací, které byly na stanovištích, jsme sepsali vše, co jsme se dozvěděli. Potom paní učitelka vyhlásila první tři skupiny, jež byly blízko řešení nebo zmizení Diany zcela vyřešily. Celá detektivní hra byla velmi zábavná a ředitelský den jsem si velmi užila.

Cecílie Sekalová
6. T

Dne 20. 3. 2015 se ve škole konal Ředitelský den. Já a další děti z naší třídy zvolilo návštěvu dílny s názvem Detektivní hra,

kteřou pro nás zorganizovala paní učitelka Jarmila Bartáková. Všechno začínalo v knihovně, kde nám paní učitelka vyprávěla o Dianě, která zmizela. Nic víc nám nechtěla prozradit. Vyrobili jsme si vlastní kriminalistické notýsky a vymysleli jsme si název našeho krimi-týmu. Týmy byly po dvou nebo po třech. Aktivitu bych přirovnala k „denní bojovce“. Po školním dvoře bylo rozmístěných 10 stanovišť a každé bylo velmi důležité. Například na prvním stanovišti jsme museli zjistit, jaké měla Diana povolání. Na čtvrtém bylo naším úkolem vypátrat, co se našlo v její kabelce, nebo na osmém, co si napsala do svého tajného deníku před zmizením. Všechny pro nás důležité informace jsme zapsali do notýsku. Než jsme se vrátili, paní učitelka už do knihovny nalepila jedenácté (závěrečné) stanoviště, které jsme po návratu vyřešili. Celý případ nakonec dopadl tak, že Diana byla herečka, a měla hrát ve filmu, který se odehrával v blázinci. Odešla proto tajně do jiné psychiatrické léčebny, aby věděla, co jí tam čeká. Nechtěla to rodině říct, protože by jí tam nepustili. Na prvním místě

se umístila skupinka Cecílie Sekalové. Na závěr jsme všichni dostali lízátko. Podle mě to moc hezky paní učitelka vymyslela a moc jsem se u toho bavila.

Sára Jankovičová
6. T

Ruština

Dne 13. 3 se konal ředitelský den. Ředitelský den se jmenoval to proto, že pan ředitel oslavil 50. narozeniny. Každý si mohl vybrat z mnoha dílen, které byly k dispozici. Já jsem si vybral Ruštinu. Na začátku mě moc nebavila, protože jsme probírali jenom angličtinu, ale pak jsme se konečně pustili do ruštiny. Setkali jsme se tam s mnoha zajímavými slovíčky. Také jsme se šli podívat na zatmění Slunce, během něhož jsme si nasadili speciální brýle, přes které bylo zatmění vidět. Ve škole jsme strávili pouze dvě hodiny a moc jsem si tento den užil.

Lukáš Weinhold
5.V

Deskové hry

V pátek sice byla škola, ale aspoň jsme se neučili. Měli jsme vyučování od devíti asi do půl dvanácté. Já jsem šla na dílnu Hraní deskových her, kde jsme hrály například Aktivity nebo Monopoly apod. Tato dílna se mi líbila a dobře jsem se během ní bavila.

Tereza Bečvářová
7. P

Japonština

V pátek 20.3. se na naší škole mimořádně konal ředitelský den. Já jsem se rozhodla navštívit japonštinu, kterou učila paní učitelka Dudrová. Naučila jsem se například, že Japonsko se řekne Nippon. Paní učitelka nám prozradila, že sama v Japonsku několik let žila. Také jsme se učili psát nějaká písmena, ale bylo to moc obtížné, proto jsme toho nezvládli mnoho. Paní učitelka nám rozdala tři papíry na procvičování, a jeden papír se základní abecedou. Existují tři druhy písma: kandži, hiragana a katakana. Japonky mluví kolem 130 milionů lidí. My jsme měli na papíře jenom hiraganu a katakanu. Hiragana je tradiční abeceda a katakana je spíše pro cizí

slova. Japonky se mluví zejména v Japonsku a v Tchaj-wanu. Pes se řekne inu, kočka nekkō, zajíc usagi a kuň ushi. Také jsme se učili počítat do desíti, i víc (1-ichi, 2-ni, 3-san...). Ano se řekne hai a ne ije. Bylo hodně divné všechno vyslovovat jako pravá japonka. Ačkoli nebyl čas na to, abychom se japonštinou zabývali příliš do hloubky, myslím si, že alespoň nějaké základy jsme si zapamatovali a musím říct, že to bylo velmi zajímavé. Docela mě mrzí, že nemáme ředitelské dny každý rok.

Anna Teubnerová
6. Š

Zatmění slunce

Jak jistě všichni víte, konal se na naší škole kvůli kulatým narozeninám pana ředitele ředitelský den. V rámci tohoto dne se na naší škole pořádaly různé aktivity. Já osobně jsem si vybral zatmění Slunce, protože, jak se říká, něco takového nevidíte každý den. Navíc je to nádhera, co ta příroda dokáže vytvořit. Nejdříve jsme asi hodinu strávili ve třídě, kde jsme si povídali o zatmění Slunce, dívali jsme se na různé animace, ale povídali

jsme si i o vzdálenosti jednotlivých planet naší soustavy. Zbytek času jsme pak strávili venku.

Kdo by to do toho Slunce řekl, že dívat se, jak ho postupně zakrývá Měsíc, je taková zábava! Měli jsme na to speciální brýle za 47 Kč. Viděli jste přes ně pouze světlo samotné, což je při takovéto události celkem užitečné. Náramně jsme si to užili, a to především kvůli té skutečnosti, že další zatmění uvidíme až za 6 let, v roce 2021, přičemž navíc bude sluneční kotouč zakryt pouze ze 17 %. Tentokrát to bylo zhruba 73 %. Jinak úplně zatmění přijde na naše území až v roce 2135, čehož se zřejmě už nedožijeme.

Jiří Matějček,
7. P

První zatmění v mém životě! Vau, prvně to vypadalo jako mobilová tabletová značka Apple, ale pak se to rozjelo. Ke konci jsme dělali pokus a zapalovali lupou papír.

David Chloupek
3. F

Deskové hry

Dne 20. 3. Došlo k zatmění slunce. Pan ředitel slavil kulaté narozeniny a na ten den vyhlásil ředitelské volno. Všechny třídy si mohly vybrat, co budou v pátek dělat. Naše paní učitelka vybrala procházky po Spořilově a sledování zatmění slunce. Museli jsme na to mít speciální brýle. Sledovat zatmění slunce jsme začali už ve třídě a pak jsme vyrazili ven. Šli jsme ke kúrovému hřišti. Cestou jsme zazvonili na Alenu, ale nebyla doma. Zatmění slunce jsme pozorovali tak po deseti minutách a vřdycy bylo slunce o kousek míň. Pak jsme šli na hřiště U Břízy a tam jsme si zahráli fotbal. U Břízy jsme se zase podívali a to bylo zatmění největší. Vrátili jsme se do školy na zahradu. Na zahradě nám jedna paní učitelka

půjčila perlu a my jsme si měli představovat, že je to měsíc. Paní učitelka měla vyrobené slunce, které je bylo mnohem větší než měsíc. Šla s ním dál a dál, až jsme nakonec slunce vůbec neviděli. Zatmění slunce bylo super!

Emma Hanzlová
3. F

Drogové závislosti

V pátek 20. 3. se konal ředitelský den, kdy se neučilo podle rozvrhu. Místo toho byly pro žáky 4. – 9. ročníku připraveny různé dílny, hudební, výtvarné a mnohé další. Já jsem si vybral dílnu o drogových závislostech, kde jsme si povídali o drogové problematice. Nejprve jsme seřazovali

kartičky, na kterých stála jména drog a my jsme je měli seřadit od nejnebezpečnějších k méně nebezpečným. Poté jsme se dívali na film o závislé dívce, která byla natáčena po dobu sedmi let, kdy se závislosti zbařovala. Tuto dílnu vedla školní psycholožka paní Fridlová, která pro nás také mimo jiné upekla výbornou bábovku. Nakonec jsme se šli podívat na školní zahradu, kde jsme s pomocí speciálních brýlí pozorovali zatmění slunce. Drogová dílna byla velmi poučivá a zajímavá, jsem rád, že jsem se na ní přihlásil.

Daniel Hudek
8. M

Ředitelský den obrazem

Foto: Tomáš Féllinger

Foto: Soňa Hamsová

Foto: Tomáš Fellinger

Fretkovský karneval

První hodinu jsme karnevalovali a další hodiny jsme se už učili. Nejdříve jsme se navzájem představovali a říkali jsme si jména kostýmů. Dále jsme říkali paní čarodějně učitelce jména písniček, neboli písniček na přání. Moc se mi všechny kostýmy a masky líbily.

Maite Čížková
3. F

Fretky na Hradě

V únoru jsme se s fretkami nenudili. Byli jsme na úžasné akci ve Schwarzenberském paláci u Pražského hradu. Teď už všichni víme, co dělají andělé na obrazech a jak je tam najdeme. Dětem se moc líbila sbírka zbraní, která všechny moc zaujala. Cestou zpátky jsme měli štěstí, protože se s námi vyfotili statní chlapíci od hradní stráže.

Mgr. Lenka Kabelová
tř. uč. 3. F

Udělali jsme si karneval. Děti měly různé masky. Já jsem šel za mafiána. Moc jsme si to všichni užili.

Miky Kyncl
3. F

V tomto roce jsem šla na karneval za Bílou paní. Ještě David byl za Bílou paní. Další masky: Podzim (Kája), Číňan (Emma), Víla (Natka), Fanoušek (Verča),

Pokojská (Maite), Pirátka (Klárka), Beruška (Kačka H.), Čarodějnice (Simča), Rytíř (Vojta P.), Pobuda (Jirka), Ninja (Vojta), Pasáček (Matěj), Kovbojové (Honza a Míša)ú, Rytíř (Lukáš), Čaroděj (Šimon), Opice (Adam), Kovboj (Mikuláš).

Kačka Varajová
3. F

Foto: Lenka Kabelová

Fretky na Žabákovi

Navštívili jsme představení v bývalém kině Sigma. Bylo to o kryse, která ráda jezdila v lodce po řece. Jednou na souši potkala krtka a skamarádili se. Spolu vypluli na vodu a na břehu uviděli žabí hrádek. Bydlel tam žabák, který je pozval dovnitř a provedl je svým palácem. Potom zapřáhl koně a jeli s maringotkou společně na výlet. Když se vrátili, zjistili, že žabákův hrádek zatím obsadily lasičky. Strhla se prance a nako-

nec zvítězili pomocí smradlavé ponožky.

Klárka Bělohorská
3. F

Divadelní představení, které jsme navštívili, bylo o kamarádství. Vystupovaly v něm tři postavy: Krtek, pan Žabák a Krysa. Příběh měl být dobrodružný, ale nebyl. Při představení jim spadla rekvizita. Pan Žabák měl hrádek, který na konci obsadily lasičky. V příběhu jezdili pan Žabák, Krysa a Krtek na spoustu výletů. Na jednom z nich jim pan Žabák snědl snídani a pak je nechal uklidit konzervy od jídla. Tento příběh byl vtipný.

Lukáš Crha
3. F

Projekty

ZOO

Ve středu 4. 3. 2015 se všechny 7. ročníky odebraly do Zoologické zahrady v Praze, kde se konala speciální přednáška o ptácích. Dozvěděli jsme se tam spoustu zajímavostí, například to, že sovy, ačkoli jsou považovány za symbol moudrosti, jsou vlastně hloupé nebo také, že pražská zoo zachránila několik druhů sov. Kromě těchto zajímavostí nám průvodce sdělil i mnoho dalších důležitých

informací. Celkově celá návštěva trvala asi 90 minut, ale naše třída se tam zdržela o trochu déle. Šli jsme jak k těm nejznámějším ptákům (tučňáci, plameňáci atd.), tak i k těm méně známým, jako jsou třeba dvojzoborožec nebo ketupa, což je sice jen normální sova, ale tento druh jsem do té doby neznal. Celkový dojem byl výborný a podle průvodce jsme se chovali vzorně, ovšem nevím,

jestli to říká všem, nebo jestli to myslel vážně. Nakonec jsme zavítali do prostoru, který je speciálně vytvořený pro ptáky džungle. Byl to výborný zážitek.

Jiří Matějček
7. P

Foto: Jiří Matějček

Curling

Dne 25. 3. 2015 zamířila třída 6. T na curling. Šli jsme do jediné curlingové haly v České republice blízko Roztyl. V šatnách jsme se přezuli a převlékli. Před odchodem na led jsme museli podstoupit kontrolu bot, které musely být vyčištěné do posledního kamínku, jinak bychom led poškodili. Nastoupili jsme před led a poslouchali, co nás čeká. Potom jsme se rozdělili do skupin po sedmi. Každou skupinku měl na starosti jiný trenér. Učili

jsme se prvně po ledu chodit, abychom neuklouzli. Poté nám vypůjčili tzv. slide. Vypadalo to jako podrážka a hrozně to v něm klouzalo. Opět jsme zkusili led přejít. Vzali jsme si košťata a zkoušeli jsme s nimi jezdit. To samé jsme zkoušeli i s kameny, které vážily zhruba 8 kg. Nakonec jsme si vyzkoušeli zápas. Všechno bylo moc zábavné a jsem

Sára Jankovičová
6. T

Foto: Andrea Dudrová

Program Dotkni se

V úterý 17. března Broučci již potřetí navštívili Národní galerii. Tentokrát program *Dotkni se*. Nejdříve nás paní průvodkyně zavedla do ateliéru. Tam nás rozřadila do dvojic a každé dvojici dala krabičku. V krabičce se nacházel předmět, který byl vidět jen

z jedné strany, a my jsme měli odhadnout, co je na druhé straně předmětu. Potom jsme sestoupili po schodech a šli jsme si do expozice prohlížet sochy. Paní průvodkyně dala každému rukavice a s nimi jsme si sochy mohli prohlížet jiným smyslem než zrakem

– hmatem. Pak jsme šli zpět do ateliéru, ve kterém jsme tvořili sochy z velikých černých nafukovacích „balvanů“. Celý výlet se mi líbil

Daniel Pícl
4. B

Foto: Blanka Šteblová

Muzeum strašidel

Dne 20. března byla naše třída v Muzeu strašidel kousek od Karlova mostu. U vstupu do muzea ležela useknutá hlava, naštetší byla umělá. Ve sklepeních jsme viděli mnoho staropražských strašidel a taky nás jedno živé provázelo.

Nejstrašidelnější byl kostlivec, který jezdil v ohnivém kočáře. Také tam byl Golem, čert i vodník, který topil člověka. Ke každému strašidlu jsme slyšeli pověst. Chodili jsme tajemnými chodbami. V jedné ležel pán, který měl prasklé břicho. V muzeu

se nám moc líbilo, rádi bychom ho ukázali i rodičům.

**Erika Pavová,
Elena Dúrasová**
3. D

125. výročí Akademie věd ČR

V neděli večer jsme s rodiči vyrazili podívat se na večerní světelnou show na budově Akademie věd ČR na Národní třídě v Praze, která se konala ku příležitosti 125. výročí od jejího založení. Promítání trvalo asi 15 minut a každou půl

hodinu se opakovalo. Bylo to hezky provedené a mně se líbilo. Promítání doprovázela také velmi zajímavá a pod-

manivá hudba, která však hrála na můj vkus příliš nahlas.

Foto: Tereza Bečvářová

Tereza Bečvářová
7. P

Mikroklima v okolí naší školy

Naše škola se zapojila v rámci volitelného předmětu Praktiky z přírodopisu do programu *Mikroklima v okolí školy*. Naším cílem je zjistit, kolik zde máme zeleně, vody a čistého ovzduší, a to tak, že si učíme lokality a budeme je chodit navštěvovat s cílem pokusit se je zlepšit.

Zvolili jsme si dvě lokality:

Kontrolní Problematická

Na problematickou lokalitu jsme se ptali různých organizací. Ty nám rády zodpověděly na naše otázky. U obou lokalit jsme měřili prašnost pomocí krému a sbírali lišejníky, abychom zjistili, na jakém místě vzduch obsahuje nejméně SO_2 (oxid siřičitý). Došli jsme k závěru, že se ho více vyskytuje v obydlené části města, protože hodně domácností topí pevnými palivy (černé uhlí, hnědé uhlí...).

O stavu mikroklimatu v okolí naší školy vás budeme nadále informovat.

Více informací se můžete dozvědět na stránkách www.mestodokapsy.cz. V sekci Mikro-

klima v okolí školy—Zapojené školy v roce 2014/2015 si můžete zobrazit nejen naši školu, ale i ostatní, které se do projektu zapojily.

Sára Horejšová
8. N

Zdroj obrázku: Internet

Foto: Jana Adamcová

Světový den vody

Možná si toho mnozí ani nevšimli, ale 22. března jsme oslavili Světový den vody, který si ve stejný den připomínáme již od roku 1993. Důvodem k připomínání tohoto dne je skutečnost, že na světě více

jak miliarda lidí trpí nedostatkem pitné vody, protože k ní nemá přístup.

Jiří Matějček
7. P

Zdroj obrázku: Internet

Finále volejbalu

Dne 26. 3. proběhlo na První jazykové základní škole v Praze 4 finálové kolo Prahy 4 ve volejbalu dívek. Z naší školy se tohoto kola zúčastnily Johana Paloušová z 8. N, Martina Adamíková z 9. L a z 9. K Karolína Tesařová, Natálie Kubelková, Kateřina Stárková a Barbora Vorlová. Z 20 základních škol a 4 gymnázií se našim dívkám podařilo obsadit 4. příčku. Ke třetí měli hodně blízko, ale asi zahrály nervy. Vítězkami se staly hráčky Gymnázia Na Vítězně pláni, které evident-

ně všechny někde trénují. Na druhém místě skončila PJZŠ Horáčkova složená většinou z beachvolejbalistek a třetí skončila ZŠ Filosofská. Naším žákyním děkujeme za

vzornou prezentaci naší školy.

**Mgr. et Bc.
Daniel Kaiser**

Foto: Daniel Kaiser

Otvírání 2015

Sdramatickým kroužkem jsme se i letos zúčastnili přehlídky dětských divadelních souborů Otvírání 2015. Z obvodního kola, které se konalo v neděli 22. března v divadle Radar v Holešovicích, jsme mezi devíti soubory opět uspěli - skončili jsme na 3. místě. Postoupili jsme tak na krajskou - celopražskou soutěžní přehlídku do Karlínského Spektra. Tam jsme naše představení sestavené z veršů Jiřího Dědečka a Miloše Kratochvíla zahráli o

hodně lépe. Přestože nám upadly ocasy a některé děti byly na pódiu úplně poprvé, s velkou snahou a trénováním jsme to ostošest zvládli a podařilo se nám získat od členů poroty doporučení k účasti na přehlídce celostátní, která by se měla konat v první polovině června ve Svitavách. V Karlíně bylo celkem 13 souborů, pouze náš soubor reprezentoval základní školu, všechny ostatní byly ze základních uměleckých škol a divadelních souborů vedených zku-

šenými herci a režiséry z konzervatoře i z DAMU. Proto je tento postup velkým úspěchem!

Za Jižnata

**Bára Šoltésová
3. D**

Recitační soutěž

Ve 4. 3. středu se v naší škole konal pro všechny páté třídy projekt, který se věnoval recitací básní vybraných žáků. Nejprve však proběhlo první, třídní kolo, na něž jsme si všichni připravili vlastní básně, které jsme recitovali. Z každé třídy byli vybráni tři nejlepší recitátoři do školního kola, kteří v průběhu projektu recitovali všem

pátým třídám. My Výletníci jsme vybrali A. Novákovou, F. Horeckého a K. Bečvářovou. Ti pak ve středu v sálku předvedli své dovednosti.

Jakmile všichni dorecitovali ve školním kole, měli jsme si rozmyslet, kdo se nám nejvíce líbil. Na chodbě bylo umístěno devět papírů a na nich se nacházela jména soutěžících recitátorů. Pak jsme si vzali figurku z *Člověče, nezlob se*

a ty jsme postupně pokládali na papír se jménem recitátora, čímž jsme mu dali svůj hlas. Nejlepší tři místa obsadili tyto žáci:

1. **Anna Nováková 5. V**
2. **Kristýna Bečvářová 5. V**
3. **Denisa Dunková 5. Z**

Všem výherkyním gratulujeme!

**Lukáš Weinhold
5.V**

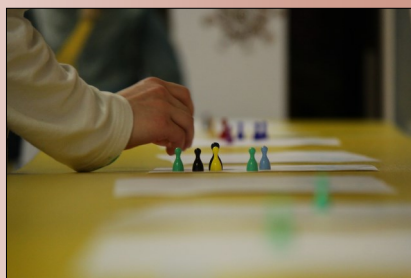

Foto: Tomáš Fellingner

Jarní prázdniny a návštěva Muzea Járy Cimrmana

Jarní prázdniny jsem se svou rodinou strávil na chalupě. Ve středu jsme si udělali výlet na běžkách a potom jsme navštívili do muzea Járy Cimrmana v Příchovicích nedaleko Tanvaldu. Jára Cimrman byl český smyšlený génius Ladislava Smoljaka a Zdeňka Svěráka, který vymyslel

mnoho zlepšováků a vynálezů. Jeho podoba není známa, protože se nerad ukazoval. V muzeu sice jeho bustu najdete, ale má značně strhané rysy. Mezi nejpěknější exponáty bych zařadil talíř se špuntem nebo učitelské holinky s bičem uvnitř. Nad muzeem je ještě rozhledna, na které mě zau-

jaly ukazatele vzdáleností známých měst v zahraničí, ale i blízkých vesnic. V obchodě u muzea si můžete pořídit různé artefakty s Cimrmanem. Rozhodně doporučuji.

Vojtěch Lančarič
5. V

Rozhovory

Rozhovor s řidičem tramvaje

Kdy vás napadlo, že se stanete řidičem tramvaje?

V roce 1968 se objevila nabídka na řidiče DP hl.m. Praha s možností získání bytu.

Takže jste té nabídce využil. V kolika jste začal řídit tramvaj?

V té době mi bylo 23 let.

Co vás k tomu přivedlo?

V té době byla jedna z mála šancí, jak získat byt v Praze.

Jak dlouho jste jezdil?

V prvé šestileté etapě mého řízení tramvaje se mi byt nepodařilo získat, po mém šestiletém působení na ZŠ ve Veltrusích jsem se však v organizovaném náboru opět vrátil k DP Praha, kde jsem

byť získal a ve funkci řidiče elektrické dráhy jsem setrval dalších 29 let. Přesně tedy 35 let na pražských kolejích.

Kterým číslem tramvaje jste jezdil nejčastěji?

Linky se více méně pravidelně střídaly, ale rád jsem jezdil např. č. 18. Za celou svoji kariéru jsem ujel zhruba 1 milion kilometrů.

Kde jste se učil řídit tramvaj?

Šestitýdenní kurz jsem absolvoval pochopitelně v Praze ve Škole ED.

Měl jste někdy havárii? Pokud ano jaká byla největší?

Zaviněnou nehodu jsem díky bohu za celá léta neměl, i když došlo např. k vykolejení

vlaku č. 11 se 7 zraněnými. Tehdy šlo ale o chybu výhybkáře.

Máte rád knihy o tramvajích?

Bibli mi byla kniha Pražský tramvaják od Jana Trska vydaná v roce 1935 jako studie tepny velkoměsta.

Pomáhala vám rodina nějak s prací?

Při nepravidelnostech mé služby by to bez pochopení manželky a celé rodiny nebylo možné absolvovat. Manželka navíc se mnou pracovala několik let jako průvodčí.

Jakub Rychlý
7. P

Paní Kateřina Šmálková v současné době pracuje jakožto vedoucí několika známých časopiseckých titulů v Bauer Media, což je české vydavatelství řady časopisů u nás. Dříve pět let coby šéfredaktorka vedla časopis *Vlasta* a také pracovala jako publisherka ve vydavatelstvích Sanoma a Astrosat. Redakce našeho časopisu si pro ni připravila otázky, které pro náš časopis ochotně zodpověděla:

Co přesně je náplní vaší práce?

Bývala jsem šéfredaktorkou, nyní jsem vedoucí titulů jako např. titulů jako *Cosmopolitan*, *Žena a život*, *Esquire* aj. To znamená, že se starám o jejich hospodaření a celkový výsledek titulů.

Jak dlouho už svou práci děláte?

Svou práci dělám od roku 1990.

Dělala jste někdy rozhovor s nějakou známou osobností?

Zejména s politiky, nejznámější celebritou byla herečka Hana Maciuchová, ale to pracovala jsem jako reportérka.

Baví vás vaše práce? Co vám na ní připadá nejtěžší? Co vás naopak hodně baví a neumíte si bez toho svou práci představit?

Baví mě velice. V mé práci je nejtěžší skloubit představy redakcí o krásných časopisech s požadavky inzertního oddělení. Na mé práci mě nejvíc baví kontakty s redakcemi, pomoc s výběrem fotek i materiálů, pomoc s obálkou či výběrem nových kolegů.

Jak dlouho zhruba trvá napsat jeden článek? Jakým procesem musí článek projít, než bude publikován?

Jak který. Zpráva trvá několik minut, dobrý článek klidně může trvat několik hodin nebo i dnů. Poté, co autor napíše článek a šéfredaktor ho schválí, se článek zařadí podle své aktuálnosti. U větších materiálů musí obrázkový redaktor také sehnat fotky. Nakonec přijde zlom,

kdy grafik článek zpracuje do stránky

Kolik lidí ve vaší redakci pracuje?

V redakcích pracuje zhruba od 7 do 20 lidí.

O čem vy osobně nejraději píšete?

Nejraději píšu o osudech zajímavých osobností.

Co byste nám jako redakci doporučila pro to, abychom náš časopis zlepšili?

Nemám časopisu moc co vytknout, snad jen to, že by měly mít články v něm pouze jeden podklad.

Natalie Stejskalová
6. U

Redakce

Milan Procházka

Rozhovor s Milanem Procházkou, řidičem metra

Pro začátek: jakou jede metro rychlostí?

Pokud je zabezpečené, tak asi 80 km/h.

Jak dlouho už metro řídíte?

Už je to asi sedm let, co jsem přišel do dopravního podniku.

Řídí metro i ženy?

Není to diskriminace, ale ne. Už se o to pár žen pokusilo, ale nezdarilo se to. Asi je to pro ně moc složité...

Zajímavá povolání

Při hledání práce na internetu můžeme narazit na spoustu pracovních pozic. Některá jsou obyčejná a všem známá, lze si však všimnout i některých zajímavějších zaměstnání. Jedním z takových příkladů je dozrávač banánů. A co takový dozrávač dělá? Jeho úkolem je dohlížet na správnou zralost banánů, která se určuje podle specifické stupnice. Banány dovážené z exotických zemí se totiž sklízí zelené a dozrávají během dopravy, proto je kontrola zrání tohoto ovoce klíčová.

Další zajímavou pracovní pozicí, s níž se můžeme setkat, je character artist. Jde o člověka, jehož zájmem je navrhovat postavy

Pořádáte vy, řidiči metra, mezi sebou nějaké srazy?

No někdy tomu tak je. Máme tam partičky, jako jsou třeba milovníci hudby, fotbalová fanoušci a další.

Máte předem stanovené směny, kdy řídíte metro?

Ne. Jsou na to speciálně udělané tabulky, ale jsou strašně složité. Většinou se to dozvídáme tak 4 dny předem.

Je to složitá práce?

Někdy ano, někdy ne. To záleží na situaci

v počítačových hrách, proto nás nepřekvapí, že by měl mít tento člověk zkušenosti s tvořením a animacemi postav. Pro tuto práci se vyžadují zkušenosti v oblasti práce s grafickými programy, fantazie a znalost stavby těla.

Do třetice stojí za zmínku pracovní pozice nazvaná food critic, jehož pracovní náplní je poznávání kvalitního jídla, surovin i jídelníčku. Vyžaduje se po něm neustálé sebevzdělávání prostřednictvím

Otázka na konec: Kolik máte v kabině tlačítek?

Ach jo, to jsem nikdy nepočítal... No co tam je, tlačítko na otevírání dveří, na zastavení... No řekněme tak 30.

Jakub Rychlý

7. P

Redakce

různých kurzů, čtení kuchařských knih a v nejlepším případě také složení tzv. senzorických zkoušek, během nichž se testuje schopnost rozpoznání a vnímání základních chutí a pachů a schopnost barevného vidění.

Bc. Tomáš Fellingner

Zdroj: Internet

Dubaj—Město v poušti

1. den

V pondělí v 9:30 nasedáme do letadla společnosti Smartwings a čeká nás šest hodin letu přes Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko, Černé moře, Turecko, Írán a přes Perský záliv rovnou do Spojených arabských emirátů (SAE, UAE = United Arab Emirates). Místo šesti hodin jsme letěli pět a půl, protože jsme letěli po směru větru. Měli jsme štěstí, jelikož právě skončila týdenní písečná bouře. Vzali jsme si taxi a jeli zhruba hodinu do vily, ve které bydlí naši známí, kteří zde žijí. Přistěhovali se sem kvůli práci i s třemi malými dětmi – Josefem a Edou. U nich budeme po celý pobyt v SAE, přesněji v Dubaji. Po zbytek dne jsme si povídali. Když se setmělo, šli jsme s malými kluky na procházku kolem bloku, a pak jsme si šli lehnout.

2. den

Dnešní den nebyl nijak zvlášť záživný, jen jsme šli nakupovat a uvařili jsme. Šlo pouze o „obyčejný den“ v Dubaji, kdy jsme odpočívali po letu.

3. den

Dnešek jsme strávili po obchodech a tržnicích ve staré části Dubaje. Měli tam

spoustu ovoce, zeleniny, koření, po kterém se mi ani nesnilo. Tisíce barev a chutí, no prostě krása! Přejeli jsme lodičkou po umělé vytvořeném kanále z Perského zálivu s úžasně tyrkysovou vodou, a pak jsme si prošli a projeli metrem město mezi mrakodrapy.

4. den

Dnes jsme byli u moře v oblasti zvané Marina, což je dlouhá promenáda podél moře. Moře mělo opět tyrkysovou barvu a jediný, kdo tam vlezl, jsem byla já, protože mě tam hodili. Voda v moři byla hrozně ledová. Po vzpamatování z ledového šoku a usušení jsme šli „domů“ a poté brzy do postele, zítra nás totiž čekal dlouhý den.

5. den

Tak, a je to tu! Já mám prázdniny a musím vstávat ve čtyři hodiny ráno, ale i přesto vstávám s nadšením, protože se všichni jedeme podívat na východ slunce. No jo, to je sice hezké, ale ne tak hezké jako to, že se jdeme podívat na východ slunce na nejvyšší budovu světa - Burj Kalifa. Když k ní dorazíme, ukážeme vstupenky a vyjedeme nejrychlejším výtahem na světě (18m/s) do 124. patra za necelou minu-

tu. Čekáme, až sluníčko vyjde, a mezitím si fotíme úžasnou noční Dubaj. A konečně je tu sluníčko. Všichni, kdo tam byli, se nahnuli k oknům a fotili si tu krásu. Po zhruba dvou hodinách jdeme opět „domů“ dospát naše brzké vstávání a kupodivu jsme spali až do oběda. Večer jsme šli jen s kluky na zmrzlinu a na procházku.

6. den

Dnes dopoledne jsme sbalili gril, jídlo, hodně vody a hlavně sebe a vypravili jsme se na poušť hned za město. Na poušti jsme grilovali, hráli fotbal, jen tak se poflakovali atd. Kvečeru jsme jeli domů.

7. den

Dnešek opět po obchodech. Už mě to štve. Nesnáším obchody, ale na druhou stranu mám alespoň nové plavky – hurá!

8. den

Dnes jedeme do Abú Dhabí, což je hlavní město SAE a jedeme se podívat na největší a zároveň jedinou veřejnosti přístupnou mešitu v SAE, mešitu šejka Zayeda. Mešita zabírá prostor o rozloze 22, 412 m² a vejde se do ní 41 000 věřících. Do mešity mohou ženy pouze v oblečení, které zakrývá hlavu, paže

i nohy, ovšem bez bot. Takže jsme si půjčili hábity, zuli boty a hurá dovnitř. Mešita má čtyři minarety, je zlatobílé barvy a okna má vyskládaná sklem od firmy Swarovski. Je to dokonalost sama! Uvnitř se nacházejí čtyři asi pětimetrové Swarovski lustry, ručně pletený koberec, který pokrývá většinu podlahy a který je se svou rozlohou 5 000 m² největší na světě. Všude, kam se podíváte, nevidíte jiný vzor, než květiny. Po úžasném zážitku se opět vracíme „domů“.

9. den

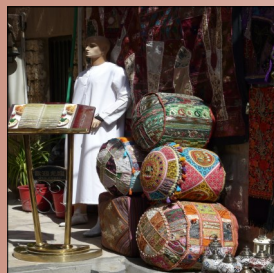
Dnešek jsme strávili u bazénu (opravdu celý) a jen tak jsme se opalovali a četli si.

10. den

Dnes dopisují zbylé dny a večer v 19:30 místního času a v 16:30 středoevropského času letíme domů. SAE (UAE) je zajímavá země, ale už se moc těším domů.

Kateřina Zdeňová
7. S

Fotografie: Archiv Kateřiny Zdeňové

Bajky 6. Š

Mráz

Lidé si o mně myslí, že já jen jsem ten zlý, avšak teplo je to špatné, protože před tím se neschováte.

Prasátko

Někteří lidé mě nemají rádi a hnusím se jim. Ale někteří mě mají doma a mají mě rádi. A pak už nejsem to nečistotné hnusné prase.

Školní taška

Každý den mě nosí na zádech a říkají, jak jsem těžká. Ale nepomyslí na to, že pro mě je také těžké nosit jejich učení.

Gepard

Tleskají mi, když jim zaběhnu světový rekord v rychlosti. Copak nechápu, jak mě z toho bolí nohy? Ať si to zaběhnou sami.

Vězení

Všichni si myslí, že sem hrozné, ale kdyby se tak strašně nechovali, tak by sem nemuseli.

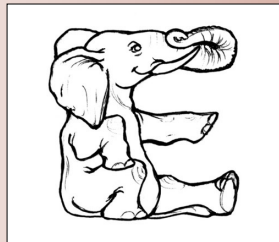
Prase

Lidé mi říkají, že se jenom umím válet v blátě. Ale nepomyslí na to, kdo po nich dojídá zbytky.

Budík

Pořád se na mě koukají a když přijdou pozdě, protože

si mě špatně nařídí, tak mi nadávají.

Slon

Nevím proč, ale všichni mě urážejí tím, že jsem prý tlustý. Ale copak já za to můžu?

Co třeba můj dlouhý chobot, ten se jim snad nelíbí?

Slon

Lidi přede mnou utíkají, myslí si, že je zašlápnu. Ale já jsem tak velký, že pod sebe nevidím.

Pes

Lidé si myslí, že jsem jenom na hraní, ale neví, že mám také nervy.

Zmije

Lidé si myslí, že jsem jedovatá. Ale co mám dělat, když na mě šlapou?

Lenochod

Lidé si myslí, že jsme pomalí a líní, ale já jsem nejrychlejší svého druhu.

Ovce

Lidé si mě ostříhají, ale nemyslí na to, že mohu nastydnout.

Zlodějka knih

Autorem knihy je australský spisovatel Markus Zusak. Jeho matka byla Němka a inspirovala ho k vytvoření hlavní postavy jeho zatím nejznámější knihy. Celý děj knihy i filmu se odehrává v nacistickém Německu v letech 1939 – 1945. Matka hlavní hrdinky Liesel Mermingerové je jako komunistka nucena vzdát se svých dětí a dát je do pěstounské rodiny. Cestou k novému domovu umře Liesel její mladší bratr. Na jeho pohřbu Liesel ukradne hrobařskou příručku, přestože neumí číst ani psát. Její nový domov se nachází v jednom malém městě, v ulici jménem Nebeská. I když si Liesel na nový domov těžko zvyká, najde si nového kamaráda Rudyho Steinera. Ve škole se

Liesel všichni posmívají, že neumí číst a psát, a tak se Liesel se svým nevlastním otcem učí číst knihy, které jí časem začnou být velice blízké. Jednoho večera přijde k Liesel a jejím novým rodičům Hansovi a Rose Hubermanovým žid na útěku jménem Max. Hans a Rosa schovali Maxe ve sklepě a přikáží Liesel, aby o něm nikomu neřikala. Max dá Liesel nepopsaný sešit, aby mohla napsat svou vlastní knihu. Lieselina nevlastní matka se živí jako prادلena a Liesel má jednou donést vyprané prádlo do domu starosty města. V domě se nachází velká knihovna, která Liesel velmi zaujme a starostova manželka jí dovolí si u ní číst. Jejím manželovi se to ale

nelíbí a Liesel ze svého domu vyhoďí. Max mezitím ve vlhkém sklepě vážně onemocní. Liesel se rozhodne, že mu každý den bude číst a krađe ve starostově domě knihy. Vypravěčkou celé knihy i filmu je Smrt, která se s Liesel seznámí při pohřbu jejího bratra a Liesel ji velmi zaujme. Příběh končí bombardováním města, které přežije jen Liesel, Max a starostova žena. Liesel se po válce odstěhuje z Evropy do Austrálie a žije ještě mnoho let. Když si Smrt pro Liesel jednoho dne přijde, dá jí sešit, který dostala Liesel od Maxe a ztratila ho při bombardování. Příběh je velice napínavý, ale také dojemný ve filmovém i knižním zpracování a je v podstatě jedno, jestli ho dříve uvidíte nebo ho budete číst, je to na vás.

Cecílie Sekalová
6. T

Redakce

Tereza Bečvářová, 7. P

Daniel Hudek, 8.M

Lucie Jalůvková, 7. P

Sára Jankovičová, 6. T

Vojtěch Lančarič, 5. V

Jiří Matějček, 7. P

Anna Miřátská, 5. V

Jakub Rychlý, 7. P

Cecílie Sekalová, 6. T

Anna Teubnerová, 6. Š

Rudolf Verner, 8. N

Lukáš Weinhold, 5. V

Kristýna Zavřelová, 7. R

Metodické vedení

Bc. Tomáš Féllinger

Grafická úprava

Mgr. Jiří Valášek

Téma příštího čísla: Den Země